

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **V., a. s.**, so sídlom V.B., IČO: X., právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. F.S., s. r. o., so sídlom Z.B. proti odporkyni **K.K.**, bytom P.K., právne zast. JUDr. I.R., advokátkou, so sídlom Š.K., **o návrhu na obnovu konania**, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.09.2009, č. k. 9Cb 4/2008-52, takto

r o z h o d o l:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.09.2009, č. k. 9Cb 4/2008-52 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením povolil obnovu konania v právnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5Cb 139/2001.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.05.2005, č. k. 5Cb 139/2001-165 bola odporkyni uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 162 513,63 Sk s 15% ročným úrokom od 30.06.1998 do 31.12.2000, 10% ročným úrokom od 01.01.2001 do 30.11.2002 a 8,5% úrokom od 01.12.2002 do zaplatenia s tým, že navrhovateľ sa môže domáhať uspokojenia tejto pohľadávky len do výšky výťažku z predaja založenej nehnuteľnosti, zapísanej v katastri nehnuteľností, vedenom Okresným úradom K., odborom katastra nehnuteľností na LV č. X., katastrálneho územia K. - východ ako nehnuteľnosť parc. č. X. o výmere 2960 m² - záhrada. V časti o zaplatenie 5% ročného úroku zo sumy 2 162 513,63 Sk od 01.01.2001 do 30.11.2002 a 6,5% ročného úroku zo sumy 2 162 513,63 Sk od 01.12.2002 do zaplatenia a v časti o uloženie povinnosti odporkyni strpieť exekúciu alebo výkon rozhodnutia predajom založenej nehnuteľnosti konanie zastavil. Citovaný rozsudok bol potvrdený rozsudkom

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) zo dňa 04.05.2006, č. k. 2Obo 265/2005-217 a nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2006.

Ďalej uviedol, že v návrhu na povolenie obnovy konania odporkyňa uviedla, že dňa 03.09.2008 na Katastrálnom úrade v Košiciach zistila, že originál zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnostiam zo dňa 01.12.1996 (ďalej len „záložná zmluva“), ktorá bola právnym titulom nároku voči odporkyňi v konaní pod sp. zn. 5Cb 139/2001, javí známky manipulácie, t. j. že táto listina bola potom, čo bola odporkyňou podpísaná a zviazaná notárom úradne overujúcim podpisy upravená tým spôsobom, že bola vymenená prvá strana tejto zmluvy, kde bol uvedený záväzok odporkyne na zabezpečenie úveru vo výške 1 200 000 Sk a namiesto tejto strany bola vložená strana, kde je uvedený záväzok odporkyne vo výške 1 500 000 Sk. Túto skutočnosť mali potvrdiť svedkyne A.V., V.B. a Z.P. (pracovníčky dlžníčky J.Č.), pred ktorými sa dlžníčka mala zmieniť, že na záložnej zmluve vymenila prvú stranu zmluvy, na ktorej je uvedená výška zabezpečovacieho záväzku, avšak Krajský súd v Košiciach navrhnutý dôkaz výpoveďami svedkýň nevykonal. Ďalej odporkyňa uviedla, že na katastrálnom úrade tiež zistila, že záložná zmluva, ktorej vklad bol povolený dňa 15.02.1996 pod číslom V 1179/96, jej nikdy nebola doručená, pretože podpis na doručeníke nachádzajúcej sa v spise katastrálneho úradu nie je jej podpisom, pričom tento dôkaz je novým dôkazom, ktorý odporkyňa nemohla predložiť (použiť) v pôvodnom konaní a môže pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa poukázal na to, že odporkyňa podala na pošte dňa 03.12.2008 návrh na obnovu konania v objektívnej 3-ročnej lehote od právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Cb 139/2001, ako aj v subjektívnej lehote 3 mesiacov od času, keď sa o dôvode obnovy konania dozvedela (03.09.2008). S poukazom na to, že podmienka pre povolenie obnovy konania bola splnená, keďže odporkyňou predložený listinný dôkaz je spôsobilým dôvodom obnovy konania (ust. § 228 ods.1 O.s.p.), súd prvého stupňa podľa ust. § 234 ods.1 O.s.p. povolil obnovu konania.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a návrh na povolenie obnovy konania zamietol. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd sa tiež nezaoberal skutkovou a právnou argumentáciou navrhovateľa. Namietal, že súd neskúmal, či odporkyňa dňa 03.09.2008 skutočne nahliadla do zbierky listín katastrálneho operátu Správy katastra Košice a tak vôbec neposúdila, či bola zachovaná 3-mesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Tvrdenie o manipulácii so záložnou zmluvou tvorilo hlavnú hmotno-

právnú obranu odporkyne v pôvodnom konaní, sp. zn. 5Cb 139/2001 a zároveň bolo aj hlavným argumentačným dôvodom dovolania odporkyne voči rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 04.05.2006, č. k. 2 Obo 265/2005-217, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5Cb 139/2001. Krajský súd v Košiciach, ako aj Najvyšší súd SR, konajúci v rámci odvolacieho a dovolacieho konania, sa s tvrdeniami odporkyne o manipulácii so záložnou zmluvou podrobne vysporiadali, pričom ich nepovažovali za dôvodné. Ďalej uviedol, že dôkaz, a to záložnú zmluvu zo dňa 01.12.1996 nie je možné podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. považovať za taký dôkaz, ktorý sa v pôvodnom konaní nemohol vykonať. Poukázal na to, že ak účastník konania nemôže uplatniť určitú skutočnosť ako dôvod obnovy konania (manipulácia so záložnou zmluvou), sú vylúčené aj všetky ostatné dôkazy, ktoré majú túto skutočnosť preukázať (R 72/1954). Poštová doručka, ktorá mala podľa odporkyne preukázať podvodnú manipuláciu so záložnou zmluvou preto nemôže byť spôsobilým dôvodom obnovy konania. Naviac, aj keby sa preukázalo, že podpis na poštovej doručke nie je podpisom odporkyne, čo navrhovateľ odmieta, tak nárok navrhovateľa uplatnený v pôvodnom konaní by to nijakým spôsobom neovplyvnilo. Nedoručenie záložnej zmluvy odporkyňi nemá ex lege žiadny vplyv na existenciu záložného práva navrhovateľa, ktoré vzniklo momentom rozhodnutia Správy katastra Košice o povolení vkladu záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností. Ďalej poukázal na ust. § 68 ods. 1 a ods. 5 zákona č. 162/1995 Z. z., podľa ktorého odporkyňa ako vlastníčka nehnuteľnosti mala neobmedzený prístup do zbierky listín, ktorá obsahuje písomné vyhotovenie „zavkladovaných zmlúv“, ako aj iných písomností vzťahujúcich sa na konanie o povolenie vkladu vecných práv do katastra, teda kedykoľvek počas trvania pôvodného konania mala možnosť nahliadnuť do katastrálneho operátu a zistiť ňou tvrdené skutočnosti, na základe ktorých požaduje obnovu konania. Odporkyňa tak preukázateľne sama zavinila, že poštovú doručku ako dôkazný prostriedok nepredložila v pôvodnom konaní. Naviac, podľa jeho názoru je nepredstaviteľné, ako by mohla sporná poštová doručka ovplyvniť výsledok pôvodného konania. Prvostupňový, odvolací, ako aj dovolací súd konajúci v pôvodnom konaní, aj na základe tvrdenia odporkyne o manipulácii so záložnou zmluvou riadne preskúmali platnosť tejto zmluvy, a to s poukazom aj na ich povinnosť pri žalobe na plnenie vždy ex officio skúmať aj platnosť právneho titulu. Poštová doručka ako dôkazný prostriedok nie je riadnym dôvodom na povolenie obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., pretože nemá spôsobilosť privodiť pre odporkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci a nemá ani charakter nového dôkazu, ktorý odporkyňa nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila odporkyňa. Uviedla, že v pôvodnom konaní tvrdila, že so záložnou zmluvou bolo manipulované tým spôsobom, že boli rozpojené listy zmluvy spojené úradnou pečaťou, pričom ona podpísala záložnú zmluvu, ktorá obsahovala záväzok na zabezpečenie úveru vo výške 1 200 000 Sk. Ona vtedy nemala k dispozícii originál záložnej zmluvy, ktorým by mohla preukázať svoje tvrdenie, čo vyplýva práve z doručenky nachádzajúcej sa v spise Správy katastra K. V 1179/96. Podpis na doručenke je úplne odlišný od jej podpisu ako záložcu na záložnej zmluve. Mala za to, že pokiaľ by sa ukázalo pravdivým jej tvrdenie, že došlo k manipulácii so záložnou zmluvou spôsobom, ktorý zmenil jej vôľu zabezpečiť pohľadávku vo výške 1 200 000 Sk, tak by nedošlo k vzniku platného právneho úkonu. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 4/01 zo dňa 30.01.2009, z ktorého o. i. vyplýva, že povoleniu obnovy konania nebráni, ak už v pôvodnom konaní účastník neúspešne navrhoval súdu vykonať listinný dôkaz, ktorého obsah v tom čase ešte nepoznal. Ďalej uviedla, že dodržanie 3-mesačnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania preukázala svojim podaním adresovaným Okresnej prokuratúre Košice II, ako aj svojim účastníckym výsluchom na pojednávaní súdu dňa 29.09.2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa ust. § 212 ods.1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa ust. § 228 ods. 1 O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak:

a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Podľa odseku 3 vyššie citovaného ustanovenia návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému

smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa ust. § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v:

a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. c),

c) § 228 ods. 1 písm. d),

d) § 228 ods. 1 písm. e).

Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže doceliť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, ak existuje niektorý z dôvodov, taxatívne uvedených v ust. § 228 ods. 1 O.s.p. Takýmito mimoriadnymi opravnými prostriedkami sú obnova konania a dovolanie. So zreteľom na mimoriadnosť týchto opravných prostriedkov platia pre ne určité obmedzenia v porovnaní s odvolaním. Podmienkami prípustnosti každého návrhu na obnovu konania sú: spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, o ktorý sa návrh musí opierať, lehoty, počas ktorých musí byť návrh na obnovu konania podaný, osoba spôsobilá k podaniu návrhu, osobitné náležitosti návrhu na obnovu konania a príslušnosť súdu k prejednaniu návrhu na obnovu konania. Splnenie, resp. nesplnenie týchto podmienok je súd povinný skúmať z úradnej moci.

Návrh odporkyne na obnovu konania smeruje proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.05.2005, č. k. 5 Cb 139/2001-165 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 04.05.2006, č. k. 2 Obo 265/2005-217.

Rozsudkom zo dňa 23.05.2005 bola odporkyni uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 162 513,63 Sk s príslušenstvom a trovami konania s tým, že navrhovateľ sa môže domáhať uspokojenia tejto pohľadávky len do výšky výťažku z predaja založenej nehnuteľnosti, zapísanej v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom K., odborom katastra nehnuteľností na LV č. X., katastrálneho územia K. - východ,

ako nehnuteľnosť parc. č. X. o výmere 2 960 m² - záhrada. Zároveň bolo zastavené konanie v časti o zaplatenie 5% ročného úroku zo sumy 2 162 513,63 od 01.01.2001 do 30.11.2002, 6,5% ročného úroku zo sumy 2 162 513,63 od 01.12.2002 do zaplatenia a v časti o uloženie povinnosti odporkyňi strpieť exekúciu alebo výkon rozhodnutia predajom založenej nehnuteľnosti. Proti rozsudku podala odporkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 04.05.2006, č. k. 2 Obo 265/2005-217 tak, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.05.2005 potvrdil, v dôsledku čoho rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5 Cb 139/01-165 nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2006. Proti rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 04.05.2006 podala odporkyňa dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšším súd SR ako súd dovolací uznesením zo dňa 25.10.2007, č. k. 1 Obdo V 71/2006 tak, že dovolanie odporkyne odmietol.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrh na obnovu konania bol podaný na pošte dňa 03.12.2008, z čoho je zrejmé, že návrh bol podaný v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty, ktorej začiatok je zákonom stanovený od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (01.06.2006). Začiatok 3-mesačnej subjektívnej lehoty je stanovený subjektívnym momentom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym okamihom, od ktorého sa dôvod obnovy konania mohol uplatniť. Odporkyňa v návrhu na obnovu konania uvádza, že sa dňa 03.09.2008 dozvedela o manipulácii so záložnou zmluvou, a to údajne o výmene jej prvej strany upravujúcej záväzok odporkyne na zabezpečenie úveru vo výške 1 200 000 Sk a nie 1 500 000 Sk, pričom túto stranu mala vymeniť dlžníčka potom, čo odporkyňa záložnú zmluvu podpísala a odovzdala dlžníčke, o čom sa mala dlžníčka zmieniť pred svojimi pracovníčkami, ktoré odporkyňa ako svedkyne navrhla vypočuť v pôvodnom konaní, sp. zn. 5 Cb 139/2001, avšak súd jej návrhu nevyhovel.

Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5 Cb 139/2001 a zistil, že odporkyňa ňou uvedenú skutočnosť ohľadne zmeny výšky jej záväzku zabezpečujúceho úver dlžníčky viackrát uviedla už v pôvodnom konaní na Krajskom súde v Košiciach, vedenom pod sp. zn. 5 Cb 139/2001 (napr. v odvolaní zo dňa 07.11.2003 (č. l. 59), na pojednávaní súdu dňa 25.10.2004 (č. l. 132), pričom zo zápisnice súdu vyplýva, že odporkyňa túto skutočnosť mala oznámiť aj na polícii v r. 1996). V návrhu na povolenie obnovy konania odporkyňa tvrdí, že sa o dôvode obnovy konania dozvedela až dňa 03.09.2008, keď navštívila Katastrálny úrad v K. a nahliadla do spisu, sp. zn. V 1179/1996. Toto tvrdenie odporkyne však nebolo v konaní preukázané (podanie odporkyne na Okresnej prokuratúre v Košiciach zo dňa 03.09.2008 ho nepreukazuje), pričom v rozpore s ním sú práve tvrdenia a vyjadrenia odporkyne v pôvodnom konaní, sp. zn. 5 Cb 139/2001. Záver

súdu prvého stupňa, že odporkyňa podala návrh na obnovu konania v subjektívnej lehote 3 mesiacov, keď sa o dôvode obnovy konania dozvedela, je predčasný a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Keďže objektívnou podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Občiansky súdny poriadok stanovuje pre podanie takéhoto návrhu, súd prvého stupňa musí zistiť, či odporkyňa podala predmetný návrh v rámci 3-mesačnej subjektívnej lehoty (ust. § 230 ods. 1 O.s.p.).

V prípade, ak sa preukáže, že táto subjektívna zákonná lehota bola dodržaná, tak následne súd prvého stupňa posúdi, či odporkyňou uvedená skutočnosť (výmena prvej strany na záložnej zmluve, v dôsledku čoho došlo k zmene záväzku odporkyne zabezpečujúceho úver dlžníčky, a to manipuláciou so záložnou zmluvou potom, čo bola odporkyňou podpísaná a odovzdaná dlžníčke) a nový dôkaz (doručenka od zásielky, v ktorej bola katastrálnym úradom doručovaná záložná zmluva po jej zavkladovaní) je dôvodom obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/ O.s.p.

Dôvodom obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p. sú len také nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré odporkyňa ako účastník pôvodného konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, ak môžu pre ňu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie a len také dôkazy, ktoré sa z objektívnych príčin nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu pre odporkyňu ako účastníka pôvodného konania prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť, či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu, pričom nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo (R19/1975). Odporkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 4/01 zo dňa 30.01.2009, podľa ktorého povoleniu obnovy konania nebráni, ak už v pôvodnom konaní účastník neúspešne navrhoval súdu vykonať listinný dôkaz, ktorého obsah v tom čase ešte nepoznal. Z obsahu spisu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5 Cb 139/2001 vyplýva, že odporkyňa v tomto konaní viackrát namietala, že po jej podpísaní bola na záložnej zmluve vymenená prvá strana, kde bol uvedený záväzok odporkyne na zabezpečenie úveru vo výške 1 200 000 Sk a namiesto tejto strany bola vložená strana s jej záväzkom vo výške 1 500 000 Sk, pričom žiadala predložiť súdu originál záložnej zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že sa nejedná o novú skutočnosť, o ktorej sa mala odporkyňa dozvedieť až dňa 03.09.2008, pričom touto námietkou sa zaoberal aj Najvyšší súd SR v rámci odvolacieho konania.

Zo zápisnice Krajského súdu v Košiciach v pôvodnom konaní, sp. zn. 5 Cb 139/2001 zo dňa 25.10.2004 tiež vyplýva, že súdu bol navrhovateľom predložený k nahliadnutiu originál záložnej zmluvy. Vo vzťahu k doručenke ako novému dôkazu, založenému v spise Správy katastra K., sp. zn. V-1179/96, súd prvého stupňa musí zistiť, či tento odporkyňou uvedený dôkaz je alebo nie je dôvodom na povolenie obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/, resp. b/ O.s.p. a v odôvodnení rozhodnutia aj uviesť prečo.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie ust. § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia súd uvedie podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal i ďalšie navrhované dôkazy a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

S poukazom na predčasnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa vzhľadom na nedostatočne zistený skutkový a právny stav a jeho nepreskúmateľnosť pre absenciu dôvodov, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1, písm. h/ O.s.p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Beata Miničová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.